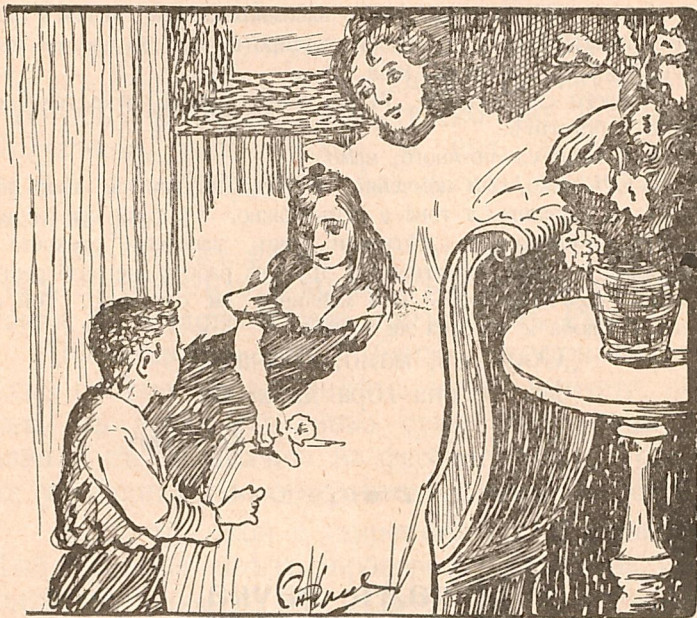

Първи урокъ.

—Мамо, азъ научихъ онѣзи стихове, които вчера Люба учеше. Вземи книжката и ме изпитай, моля ти се! Така говорѣше малкиятъ Асѣнчо, съ свѣтнали отъ радостъ очи.

Той тури важно рѣцѣтъ си на кръста, приближи се къмъ майка си и захвана:

„Вѣдно и самичко
Ази съмъ, дѣчица,
Нѣмамъ майка мила,
Нито пѣкъ бащица“...

Безъ да се спира чакъ до края, каза Асѣнчо първия си урокъ.